

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder și de succesorul părții vătămate, Goteșan Marina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în privința inculpatului

***Petrov Alexandr Ivan**, născut la
10 august 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. N.
Costin, 59, ap. 175, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

în instanța de fond:

Termenul de examinare a cauzei

09 ianuarie – 15 august 2013,

în instanța de apel:

26 septembrie – 12 noiembrie 2013,

în instanța de recurs:

11 martie – 04 iunie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 august 2013, Petrov Alexandr a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, la 06.09.2011, aproximativ ora 16:00, aflîndu-se pe str. I. Neculce 61, ap. 54, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate, inculpatul Petrov Alexandr a inițiat un conflict cu concubina I. Tanasieva, aplicîndu-i mai multe lovituri cu mîinile și picioarele peste cap și corp, cauzîndu-i, conform raportului de constatare medico-legală nr. 1903/D din 31.07.2012, vătămare corporală ușoară.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că a venit la domiciliul concubinei sale, aflîndu-se în stare de ebrietate dar realizînd ce face. Concubina nu era acasă și a venit peste jumătate de oră bătută și tot în stare de ebrietate. Au mai servit băuturi alcoolice, apoi între ei s-a iscat un conflict, el a lovit cu pumnul în masă și s-a tăiat la mîină. A strigat la ea dar nu a bătut-o, mai apoi a venit poliția și au

mers la comisariat. Tanasieva a fost internată la spital, dar peste vreo 2 zile a fugit acasă. După aceasta au mai locuit împreună pînă la 02.10.2011, cînd ea a decedat.

Totodată, vina inculpatului este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv de martorul Dljanschi E. care a declarat că se afla în curte cînd a auzit strigătele unei femei de la primul etaj și peste puțin timp la balcon a ieșit partea vătămată care a încercat să se apuce de gratii însă a fost lovită de inculpat în spate, ea a căzut jos continua să strige, iar inculpatul continua să-i aplice lovituri cu picioarele, atunci a apelat 902.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care nu este încadrat în cîmpul muncii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că prima instanță a trecut cu vederea prevederile art. 61, 75, 78 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsa prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei.

La individualizarea pedepsei instanța nu a luat în considerare că inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, nu este angajat în cîmpul muncii, duce un mod de viață dezordonat, se află la evidența medicului narcolog, este consumator de substanțe narcotice, este agresiv săvîrșind acțiuni necontrolate, anterior a fost condamnat, iar circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, că inculpatul sistematic aplica în privința concubinei sale violența fizică fiind pornită și o cauză penală pentru omorul victimei.

3.1. Avocatul Vasile Untilă la fel a declarat apel, cerînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelantul a indicat că instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorilor Verbulschi M. și Dljanschii E.

Din materialele cauzei s-a constatat că ordonanța de punere sub învinuire, procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului, procesul-verbal de audiere a inculpatului, ordonanța de aplicare a măsurii preventive, ordonanța de a nu părăsi țara, procesul-verbal de finisare a urmăririi penale, procesul-verbal de prezentare a materialelor cauzei penale urmau a fi declarate nule, conform art. 251 Cod de procedură penală, deoarece au fost întocmite în lipsa translatorului, iar inculpatul nu posedă limba de stat.

Semnăturile din cererea părții vătămate nu aparține uneia și aceleiași persoane de la rubrica „preîntîmpinată” și „mă semnez”, iar demersul apărării privind numirea unei expertize grafoscopice la CNEJ a fost neîntemeiat respins de către instanță.

Declarația inculpatului din 06.09.2011, făcută în cadrul urmăririi penale și pusă la baza sentinței de condamnare urma să fie apreciată critic de prima instanță, din motiv că

inculpatul în cadrul ședinței de judecată a explicat că nu cunoaște conținutul acestei declarații deoarece nu posedă limba de stat și nu poate citi și scrie în grafia latină.

3.2. A declarat apel și succesorul legal al părții vătămate, M. Goteșan, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul avea un comportament foarte agresiv, anterior și posterior a mai comis și alte infracțiuni și a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, prin care nu va fi realizat scopul urmărit de Legea penală, în situația în care inculpatul nu a recunoscut vinovăția.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, apelurile procurorului și succesorului legal al părții vătămate, M. Goteșan, au fost respinse ca nefondate și admis apelul apărării, casată sentința cu încetarea procesului penal, din motivul survenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este integral dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile reprezentantului legal al victimei, Gotescu M., declarațiile martorilor Dlujanschi E., Verbulschi M. și Russu D., înștiințarea 902 și 903 din 06.09.2011, cererea părții vătămate din 06.09.2011, explicațiile inculpatului din 06.09.2011, raportul de constatare medico-legală nr. 1903/D din 31.07.2012 .

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 lit. a) Cod penal, în privința inculpatului a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că instanța de apel neîntemeiat a aplicat față de inculpat prescripția de tragere la răspundere penală și a ignorat prevederile art. 60 alin. (4) Cod penal.

Astfel, inculpatul sistematic aplica violența fizică față de partea vătămată și, după infracțiunea imputată în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la un interval scurt de timp, în privința primului a mai fost pornită o altă cauză penală, deja pentru omorul concubinei sale.

Tot în privința inculpatului a mai fost pornită o cauză penală în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, care se află pe rolul instanței de fond.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. Succesorul legal al părții vătămate, Marina Goteșan, la fel a declarat recurs ordinar în care cere casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Apelantul a indicat că instanța de fond a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal și a individualizat incorect pedeapsa aplicată inculpatului.

Termenul de prescripție în privința inculpatului a fost întrerupt la 12.08.2012 când el a săvârșit o nouă infracțiune și potrivit alin. (4) al art. 60 Cod penal noul termen de prescripție curge de la 12.08.2012, iar prescripția pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, va interveni la 12.08.2014.

Mai mult, instanța de apel a constatat în partea motivată a deciziei faptul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a inculpatului M.T. Andrei și nu a inculpatului Petrov A., deci soluția instanței de apel se bazează pe un cadru constator care nu are legătură cu cazul penal privind învinuirea lui Petrov A.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și instanța a admis o eroare gravă care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursurile ordinare sunt fondate în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5, 5.1. din decizie).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța și care ar fi esența circumstanțelor că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat.

Rezultă, că recursurile de pe rol nu întrunesc condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale procurorului și succesorului părții vătămate cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica aceste recursuri și care ar agrava situația inculpatului.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele regăsite în recursuri că: *„termenul de prescripție în privința inculpatului a fost întrerupt..., deoarece inculpatul sistematic aplica violența fizică față de partea vătămată și în privința lui a mai fost pornită o altă cauză penală, deja pentru omorul concubinei sale..., tot în privința*

inculpatului a mai fost pornită o cauză penală în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, care se află pe rolul instanței de fond”, se reține următoarele (pct. 5, 5.1. din decizie).

Potrivit art. 60 alin. (4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor respectivi persoana va săvîrși o infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi.

Însă, în conformitate cu art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită și constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

Astfel, dat fiind că în materialele cauzei nu există hotărîri judecătorești de condamnare definitivă a inculpatului pentru infracțiuni săvîrșite după condamnarea pentru faptele comise la 06 septembrie 2011 (pct. 2 și 4 din decizie), afirmațiile că prescripția nominalizată supra ar fi fost întreruptă este absolut neîntemeiată.

Pe lîngă aceasta, circumstanța că, pe lîngă numele inculpatului ”Petrov A.” se conține la sfîrșitul părții descriptive a deciziei instanței de apel și un nume de ”M.T. Andrei”, nu constituie o eroare de drept, fiind doar una materială evidentă, motiv pentru care Colegiul penal va considera exclus numele de ”M.T. Andrei” din conținutul deciziei contestate.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărîrea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea nu îndeplinesc cerințele de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder și de succesorul părții vătămate, Goteșan Marina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în privința inculpatului Petrov Alexandr Ivan, deoarece nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

DISPOZITIV

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror și de succesorul părții vătămate, Goteșan M., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în privința inculpatului

Petrov Alexandr Ivan, născut la 10 august 1976, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. N. Costin, 59, ap. 175, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și de succesorul părții vătămate, Goteșan M., împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, în privința inculpatului Petrov Alexandr Ivan, deoarece nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan